

VOORONDERSTELLINGEN

VOORONDERSTELLING ÉÉN: Beschaving is niet duurzaam en kan nooit duurzaam zijn. Dit geldt vooral voor de industriële beschaving.

VOORONDERSTELLING TWEE: Traditionele gemeenschappen geven de natuurlijke hulpbronnen waaraan ze hun bestaan ontleen zelden op, noch verkopen ze deze, tot de gemeenschappen vernietigd zijn. Ook laten ze hun leefgebied* niet vrijwillig schaden opdat andere hulpbronnen—goud, olie enzovoorts—gewonnen kunnen worden. Hieruit volgt dat zij die op de hulpbronnen uit zijn al het mogelijke zullen doen om traditionele gemeenschappen te vernietigen.

VOORONDERSTELLING DRIE: Onze manier van leven—de industriële beschaving—is gebaseerd op, vereist, en zou razendsnel instorten zonder aanhoudend en wijdverspreid geweld.

VOORONDERSTELLING VIER: Beschaving is gebaseerd op een duidelijk omlijnde en alom geaccepteerde, maar vaak onuitgesproken hiërarchie. Geweld dat door hoger in de hiërarchie geplaatsten wordt uitgeoefend tegen lagergeplaatsten blijft nagenoeg altijd onzichtbaar, dat wil zeggen: onopgemerkt. Als het al opgemerkt wordt, wordt het volledig gerationaliseerd. Geweld dat door lager in de hiërarchie geplaatsten wordt uitgeoefend tegen hogergeplaatsten is ondenkbaar; als het voorkomt, staat men er geschokt en vol afschuw tegenover en worden de slachtoffers tot fetisjes gebombardeerd.

VOORONDERSTELLING VIJF: Het eigendom van degenen die hoger in de hiërarchie staan is waardevoller dan de levens van degenen eronder. Het is aanvaardbaar dat de hogergeplaatsten de eigendommen die onder hun controle zijn uitbreiden—in gewone taal: geld verdienen—middels het vernietigen of doden van de lagergeplaatsten. Dit heet *productie*. Als de lagergeplaatsten de eigendommen van de hogergeplaatsten schade toebrengen, mogen de hogergeplaatsten de lagergeplaatsten doden of hun levens anderszins verwoesten. Dit wordt *gerechtigheid* genoemd.

VOORONDERSTELLING ZES: De beschaving is niet te redden. Deze cultuur zal op geen enkele wijze een vrijwillige omschakeling naar een gezonde en duurzame manier van leven ondergaan. Als we haar geen halt toeroepen, zal de beschaving doorgaan het overgrote deel van de mensheid in de ellende te storten en de planeet af te breken tot ze (de beschaving, en waarschijnlijk de planeet) instort. De effecten van deze degeneratie zullen mensen en niet-mensen nog zeer lange tijd kwaad berokkenen.

VOORONDERSTELLING ZEVEN: Hoe langer we wachten op het instorten van de beschaving—of hoe langer we wachten haar zelf omver te werpen—des te groter de puinhopen van die instorting zullen zijn, en des te erger het zal zijn voor de mensen en niet-mensen die tijdens de crash leven en voor hen die volgen.

VOORONDERSTELLING ACHT: De behoeften van de natuurlijke wereld zijn belangrijker dan de behoeften van het economisch stelsel.

Een andere manier om Vooronderstelling Acht uit te drukken: Ieder economisch of sociaal stelsel dat de natuurlijke gemeenschappen waarop het stoelt niet baat, is niet duurzaam, het is immoreel en het is dom. Duurzaamheid, moraliteit en intelligentie (alsook gerechtigheid) vereisen dat ieder dergelijk systeem ontmanteld wordt, of in *ieder* geval dat het niet toegelaten wordt jouw leefgebied te schaden.

VOORONDERSTELLING NEGEN: Hoewel het duidelijk is dat er op een dag veel minder mensen zullen zijn dan nu, zijn er vele manieren waarop deze bevolkingsvermindering kan plaatsvinden (of worden bewerkstelligd, afhankelijk van de keuze voor een passieve of actieve houding waarmee we deze transformatie benaderen). Enkele ervan zullen worden gekenmerkt door extreem geweld en het ontberen van eerste levensbehoeften: een nucleair armageddon zou bijvoorbeeld zowel bevolking als consumptie verminderen, maar op een afschuwelijke manier; hetzelfde zou gelden voor het nog langer over de limiet gaan met instorting als gevolg. Andere manieren zouden minder gewelddadig kunnen zijn. Gegeven het huidige geweldsniveau van deze cultuur ten aanzien van mensen en de natuurlijke wereld, echter, is het onmogelijk te spreken van bevolkings- en consumptieverminderingen die geen geweld en ontberingen zouden kennen; niet omdat de verminderingen zelf noodzakelijkerwijs geweld met zich meebrengen, maar omdat geweld en ontberingen de standaard zijn geworden. Maar sommige manieren van bevolkings- en consumptievermindering zouden—hoewel nog altijd gewelddadig—*bestaan* uit het terugbrengen van het huidige niveau van het door de (vaak gedwongen) verplaatsing van hulpbronnen van arm naar rijk vereiste en veroorzaakte geweld; en ze zouden daarbij natuurlijk gekenmerkt worden door een teruggang in het huidige geweld tegen de natuurlijke wereld. Individueel en collectief zijn we misschien in staat zowel het geweld dat gedurende deze doorgaande en mogelijk langdurige verandering zal voorkomen in hoeveelheid terug te brengen als de aard ervan te verzachten. Misschien ook niet. Maar zoveel is zeker: als we dit niet actief benaderen—als we niet praten over onze netelige situatie en wat we eraan gaan doen—zal het geweld bijna zonder twijfel vele malen ernstiger zijn, en de ontberingen veel extremer.

VOORONDERSTELLING TIEN: De cultuur als geheel en de meesten van haar leden zijn krankzinnig. De cultuur wordt gestuwd door een doodsdrijf, een drang om leven te vernietigen.

VOORONDERSTELLING ELF: Deze cultuur—de beschaving—is van begin af aan een cultuur van bezetting geweest.

VOORONDERSTELLING TWAALF: Er zijn geen rijke mensen in de wereld en er zijn geen arme mensen. Er zijn simpelweg *mensen*. De rijken hebben misschien veel stukjes papier waarvan velen denken dat ze iets waard zijn—of hun veronderstelde rijkdom is zelfs nog abstracter: cijfertjes op harde schijven bij banken—en de armen misschien niet. Deze “rijken” claimen dat ze land bezitten, en de “armen” wordt vaak het recht ontzegd om hetzelfde te doen. Een van de belangrijkste functies van de politie is het instandhouden van de waanideeën van degenen met veel stukjes papier. Degenen zonder papiertjes slikken deze waanideeën doorgaans net zo hard en volledig als degenen mét. Deze hersenschimmen brengen in de echte wereld extreme gevolgen met zich mee.

VOORONDERSTELLING DERTIEN: Zij die aan de macht zijn regeren middels geweld, en hoe sneller we ons losmaken van alle mogelijke illusies van het tegendeel, des te sneller kunnen we ten minste beginnen met het nemen van redelijke beslissingen aangaande de vraag of, wanneer en hoe we ons gaan verzetten.

VOORONDERSTELLING VEERTIEN: Vanaf de geboorte—en waarschijnlijk vanaf de conceptie, maar ik weet niet precies hoe ik dat moet aantonen—worden we individueel en collectief geconformeerd om leven te haten, de natuurlijke wereld te haten, wildernis te haten, wilde dieren te haten, vrouwen te haten, kinderen te haten, onze lichamen te haten, onze emoties te haten en te vrezen, onszelf te haten. Als we de wereld niet zouden haten, zouden we nooit kunnen toelaten dat hij voor onze ogen vernietigd wordt. Als we onszelf niet zouden haten, zouden we nooit kunnen toelaten dat de plekken die ons thuis zijn—en onze lichamen—worden vergiftigd.

VOORONDERSTELLING VIJFTIEN: Liefde impliceert geen pacifisme.

VOORONDERSTELLING ZESTIEN: De materiële wereld komt op de eerste plaats. Dit betekent niet dat de geest niet bestaat of dat de materiële wereld alles is wat er is. Het wil zeggen dat de geest zich vermengt met het vlees. Het betekent ook dat handelingen in de werkelijke wereld ook werkelijke gevolgen hebben. Het betekent dat we er niet op kunnen vertrouwen dat Jezus, Sinterklaas, de Grote Moeder, of zelfs de Paashaas ons uit deze puinhoop kan redden. Het betekent dat deze puinhoop echt een puinhoop is, en niet slechts het bewegen van Gods wenkbrauwen. Het betekent dat we zelf deze puinhoop onder ogen moeten zien. Het betekent dat het gedurende de tijd dat we hier op Aarde zijn—of we nu ergens anders terechtkomen na onze dood of niet—om de Aarde gaat. Zij is het belangrijkste. Zij is ons thuis. Ze is alles. Het is dwaas om te denken of te handelen of te *zijn* alsof deze wereld niet echt, niet primair is. Het is dwaas en zielig als we onze levens niet leven of ze echt zijn.

VOORONDERSTELLING ZEVENTIEN: Het is een vergissing (of waarschijnlijker: ontkenning) om onze beslissingen te baseren op de vraag of de eruit voortkomende acties wel of niet passieve geestverwanten dan wel de volksmassa zullen afschrikken.

VOORONDERSTELLING ACHTTIEN: Ons huidige zelfbeeld is net zo min duurzaam als ons huidige gebruik van energie of technologie.

VOORONDERSTELLING NEGENTIEN: Het probleem van deze cultuur zit hem bovenal in het geloof dat het controleren en misbruiken van de natuurlijke wereld te rechtvaardigen is.

VOORONDERSTELLING TWINTIG: Binnen deze cultuur is de economie—niet het welzijn van de gemeenschap, niet de moraal, niet de ethiek, niet de gerechtigheid, niet het leven zelf—de drijvende kracht achter sociale besluitvorming.

Aanpassing van Vooronderstelling Twintig: Sociale besluitvorming is voornamelijk (en vaak uitsluitend) gebaseerd op de vraag of de te nemen besluiten de financiële rijkdom van de besluitvormers en degenen die zij dienen zullen doen toenemen.

Heraanpassing van Vooronderstelling Twintig: Sociale besluitvorming is voornamelijk (en vaak uitsluitend) gebaseerd op de vraag of de te nemen besluiten de macht van de besluitvormers en degenen die zij dienen zullen doen toenemen.

Heraanpassing van Vooronderstelling Twintig: Sociale besluitvorming komt voornamelijk (en vaak uitsluitend) tot stand op basis van het nauwelijks kritisch beschouwde geloof in het recht van de besluitvormers en degenen die zij dienen om hun macht en/of financiële rijkdom uit te breiden ten koste van ondergeschikten.

Heraanpassing van Vooronderstelling Twintig: Als je tot het hart van de zaak doordringt—als er nog een hart is—zul je zien dat sociale besluitvorming voornamelijk gebaseerd is op de vraag in hoeverre de te nemen besluiten bijdragen aan het uiteindelijke doel de wilde natuur te beheersen dan wel te vernietigen.

* *Landbase*; deze term zou ook vertaald kunnen worden als (letterlijk) *bestaansgrond*.